

*Naturalisatie van van Breukelen, Adrianus Eduardus
en 21 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Adrianus Eduardus van Breukelen en 21 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De in artikel 1, onder 1, 2 en 5, voorgedragen zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, onder 5°, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268), hun Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, blijken zij op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs te stellen. Op grond van de verkregen inlichtingen bestaat er voldoende aanleiding om deze verzoekers in het Nederlanderschap te herstellen.

Ten aanzien van de overigen moge het volgende worden opgemerkt.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de verzoeker Petrus Paulus Höhne, die in 1921 te Bandoeng werd geboren als zoon van een vader van Duitse en een moeder van Indonesische herkomst. Adressant woonde van zijn geboorte tot 1950 in Indonesië. Sedert laatstgenoemd jaar is hij in Nederlands-Nieuw-Guinea gevestigd. Als constructiearbeider voorziet hij in zijn onderhoud.

Cornelis Leendert Phaff, de oud-Niederlander genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1900 te Rotterdam geboren. In 1926 vertrok hij naar Indonesië, waar hij in 1950 voor de Indonesische nationaliteit opteerde. Sinds 1961 is hij weer in Nederland woonachtig. Adressant heeft uit vermogen voldoende inkomsten om in het onderhoud van zich en zijn echtgenote te voorzien.

In artikel 2 worden voorgedragen twee verzoekers die in het buitenland wonen. Hoewel deze verzoekers niet voldoen aan het in de wet omtrent de verblijfstermijn gestelde vereiste, meent de ondergetekende dat er voldoende aanleiding is tot naturalisatie, zulks met afwijking van de wet.

De in artikel 2, onder 1, genoemde Oostenrijkse verzoeker Marcellus Joannes Hugo Maria Bauer-Gauss werd in 1907 te Hodonin in het voormalige Oostenrijk-Hongarije (thans Tsjechoslowakije) geboren. Hij studeerde voor elektrotechnisch ingenieur en kwam na het voltooien van zijn studie in 1927 naar Nederland, in welk land hij als kind al enige tijd verbleven had. In dienst van een gas- en elektriciteitsmaatschappij — bij welke onderneming hij ook nu nog werkzaam is, thans als onderdirecteur — werd adressant in 1929 uitgezonden naar Indonesië. Verzoeker is thans als hoofdvertegenwoordiger/onderdirecteur van bovenbedoelde maatschappij werkzaam in Peru. Als zodanig heeft hij genoegzame inkomsten om in het onderhoud van zich en de zijnen te voorzien.

In artikel 2, onder 2, wordt genoemd de Bulgaarse verzoeker Konstantin Ivanov Kolev, die in 1928 te Radotina in Bulgarije werd geboren. In 1948 vluchtte hij via Duitsland naar ons land. Verzoeker studeerde aan de Technische Hogeschool te Delft en behaalde aan genoemde instelling het diploma elektrotechnisch

ingenieur. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voorziet als bedrijfsleider bij een fabriek van elektrische apparaten in het onderhoud van zich en zijn gezin. Het gezin is woonachtig te Luik (België).

De in artikel 3 genoemden worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de uit Indonesië afkomstige verzoekers, genoemd onder 1, 2, 7, 8, 9, 10, 12, 13 en 14, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen in Indonesië de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers, genoemd onder 3, 4, 5, 6 en 11, omdat zij tot voor kort door de administratie als Nederlander werden aangemerkt; de verzoeker, genoemd onder 15, omdat hij reeds de Nederlandse nationaliteit, in de vorm van het Nederlands onderdaanschap, bezit.

In artikel 3, onder 1, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Piet Buis, die in 1931 te Semarang werd geboren. Vanaf zijn geboorte tot 1950 woonde hij in Indonesië. Sinds laatstgenoemd jaar is hij op Nederlands-Nieuw-Guinea gevestigd. Als uitvoerder bij een aannemersbedrijf verdient hij zijn brood.

Hendrik Butoh, de Indonesische verzoeker genoemd in artikel 3, onder 2, werd in 1918 te Medan geboren. Tot 1961 was hij in Indonesië woonachtig. In dat jaar vertrok hij naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Verzoeker is gehuwd met van origine Nederlandse vrouw en verdient als monteur bij het elektriciteitswezen het brood voor zich en de zijnen. Het in juni 1951 vanuit Indonesië ingediende naturalisatieverzoek voldoet, gelet op de Overgangsbepaling bij artikel 3 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, aan de wet.

In artikel 3, onder 3, 4, 5 en 6, worden voorgedragen de broers Hufkens. Zij zijn allen te Roosendaal en Nispen geboren en wonen sinds hun geboorte in ons land. Alle vier zijn zij gehuwd met Nederlandse vrouwen. Tot 1961 werden zij ten onrechte door de administratie als Nederlanders aangemerkt. Eerst toen bleek dat zij de Belgische nationaliteit bezaten. Franciscus Matheus Adrianus voorziet als afdelingschef bij een bank in het onderhoud van zich en de zijnen; Henricus Franciscus Johannes verdient als magazijnbediende het brood voor zich en zijn gezin; Johannes Franciscus is werkzaam als werkmeester en Petrus Jacobus heeft als boekdrukker genoegzame inkomsten.

In artikel 3, onder 7, 8 en 9, worden voorgedragen Karel Lodewijk Frederik Kuhuwaal en zijn twee meerderjarige kinderen Felixia Adelle en Frederik Theodoor. De vader werd in 1901 te Djakarta geboren. Hij was in Indonesië werkzaam in overheidsdienst, laatstelijk als hoofdcommissie bij het Departement van Justitie. Na zijn naturalisatie kan hij pensioenrechten doen gelden. Sinds 1961 is adressant in ons land gevestigd. Zijn van geboorte Nederlandse vrouw overleed in datzelfde jaar in Apeldoorn. De zoon verdient als kantoorbediende het brood, terwijl de dochter werkzaam is als bureau-assistente. De ondergetekende is van mening dat er aanleiding is tot naturalisatie met afwijking van het in de wet omtrent de verblijfstermijn bepaalde.

Dominggus da Lima, genoemd in artikel 3, onder 10, is van Ambonese herkomst. Hij werd in 1905 te Magelang geboren en diende van 1924 tot 1950 als beroepsmilitair in het voormalige K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant. Na de totstand-

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

koming van zijn naturalisatie kan hij in het genot van pensioen worden gesteld. Hij is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en verdient als fabrieksarbeider het brood voor zich en de zijnen. Een in 1942 geboren zoon wenst niet te worden begrepen in de naturalisatie van zijn vader. Adressant heeft er mede ingestemd dat aan deze zoon het Nederlanderschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling wordt onthouden. Dit wordt geregeld in artikel 4.

George Puchinger, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 11, heeft zijn gehele leven in Nederland gewoond. Hij werd in 1921 te Amsterdam geboren. Adressant studeerde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht. Het doctoraal examen wijsbegeerte en het candidaatsexamen Indisch recht legde hij met goed gevolg af. Tijdens de bezetting nam hij actief aan het studentenverzet deel. Tot 1961 werd hij ten onrechte door de administratie als Nederlander aangemerkt; in dat jaar bleek echter dat hij de Oostenrijkse nationaliteit bezat. Verzoeker heeft als documentalist ruime inkomsten.

In artikel 3, onder 12, wordt genoemd de persoon bekend als Johanna Christina de Roock. Verzoekster werd in 1921 te Koedoes in Indonesië geboren. Sedert 1950 woont zij in Nederlands-Nieuw-Guinea. Zij voorziet als huishoudster in haar onderhoud. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om adresante de namen te verlenen waaronder zij bekend staat.

Mattheus Sabandar, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 13, is van Ambonese herkomst. Hij werd in 1905 op Ambon geboren en diende als beroepsmilitair in het K.N.I.L.,

laatstelijk in de rang van korporaal. Ook deze verzoeker heeft na zijn naturalisatie recht op pensioenuitkering. Adressant kwam in 1951 herwaarts. Hij voorziet als fabrieksarbeider in het onderhoud van zich en de zijnen.

Hie Tjaij The, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 14, werd in 1932 te Soerabaja geboren. Adressant is van Chinese afstamming. Hij kwam in 1956 naar Nederlands-Nieuw-Guinea. Verzoeker is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw en is werkzaam als kassier en boekhoud-assistent.

In artikel 3, onder 15, wordt voorgedragen de verzoeker Emiele Eduard Wirschuleit, die de staat van Nederlands onderdaan (niet-Nederlander) bezit. Hij werd in 1898 te Ngawi in Indonesië geboren uit het huwelijk van een van origine Duitse vader en Nederlandse moeder. Adressant diende van 1917 tot 1952 als beroepsmilitair aanvankelijk bij het voormalige Koninklijke Nederlands-Indische Leger en na de opheffing daarvan bij de Koninklijke Landmacht. Na zijn naturalisatie kan verzoeker het hem dan toekomende pensioen ontvangen. Hij is sinds 1961 in Nederland gevestigd; daarvoor woonde hij van 1948 af in Nederlands-Nieuw-Guinea.

Met uitzondering van de Bulgaarse verzoeker genoemd in artikel 2, onder 2, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.